

Klima- og miljødepartementet
Landbruks- og matdepartementet

10. februar 2025

Tilleggsuttalelse til høring av norske klimamål mot 2035

Vi viser til vår høringsuttalelse til regjeringens forslag til nye klimamål for Norge mot 2035. I høringsnotatet ble det ikke redegjort for hvordan regjeringen vil regne inn klimatiltak i skog- og arealbrukssektoren mot Norges klimamål. Den 15. januar leverte Miljødirektoratet en rapport som svarte på et oppdrag gitt av Klima- og miljødepartementet og Landbruks- og matdepartementet, og som beskriver ulike tilnærminger til dette. På bakgrunn av rapporten gir NORSKOG med dette en tilleggsuttalelse til høringen.

For skognæringen er det viktig at ekstratiltak i skog som utføres som resultat av ny politikk, og som gir økte opptak i skog- og arealbrukssektoren, gir positive og synlige utslag i norsk måloppnåelse. Dette vil være mest styringseffektivt og gi de tydeligste insentivene til innsats for å øke CO₂-opptaket i skog. Derfor mener vi det er bra at Norge har meldt inn at addisjonelle tiltak skal telle med mot Norges klimamål, og at dette bør videreføres.

Skog- og arealbrukssektoren vil spille en avgjørende rolle i å nå Norges klimamål, og det er viktig at all innsats som bidrar til å redusere utslipp og øke opptak, blir anerkjent og bokført. Selv om tiltak i forvaltet skog ikke nødvendigvis vil ha stor effekt innenfor en målhorisont mot 2035, vil de ha betydelig effekt på lengre sikt. Vi mener at vi allerede nå må innrette vår rapportering mot innmeldte mål slik at disse effektene synliggjøres.

Det er ikke tilstrekkelig gode grunner for at innsats for å øke opptak i skog ikke skal telle med i måloppnåelsen. At tiltakene gjelder opptak og ikke utslipp, kan ikke i seg selv være en begrunnelse. Langtidslagring av CO₂ som resultat av industriell karbonfangst- og lagring (CCS og BIO-CCS) vil telle med mot norske klimamål, og vi kan ikke se at CO₂-opptak i skog skiller seg prinsipielt fra slike opptak.

Vi er enige i prinsippet om at tiltak for å øke opptaket i skog ikke bør komme til erstatning for kutt i fossile utslipp. Dersom vi skal nå Parisavtalens balanse mål, er imidlertid ikke svaret enten-eller, men begge deler. I klimapolitikken for øvrig er det bred støtte for at klimatiltak bør settes inn der man kan oppnå mest til en lavest mulig kostnad. Dette er årsaken til at Norge betaler for klimatiltak i andre land fremfor å gjennomføre kostbare kutt i Norge. Det samme prinsippet bør gjelde når man prioriterer mellom tiltak i ulike sektorer, enten de bidrar til utslippskutt eller til økte opptak. Ved å holde skogtiltak utenfor vurderingene av norsk måloppnåelse, vil man svekke grunnlaget for slike prioriteringer.

Vi erkjenner at addisjonelle skogtiltak påvirkes av naturlige variasjoner, noe som kan medføre at effekten av tiltakene ikke nødvendigvis blir helt presist beregnet. Dette er en utfordring som må håndteres, men det bør ikke være en grunn til å ekskludere slike tiltak fra måloppnåelsen. Usikkerhet knyttet til naturlig variasjon vil være langt lavere når det bare er de addisjonelle tiltakene som regnes med, og ikke alle utslipp og opptak i sektoren. Det er viktigere at målet gir de rette insentivene og at all innsats som følger av ny politikk teller med, enn at bokføringen er helt presis. Ved å inkludere alle relevante tiltak, sikrer vi at politikken motiverer til økt innsats for å redusere utslipp og øke opptak.

Oppdraget fra Klima- og miljødepartementet og Landbruks- og matdepartementet spesifiserer at metoden må kunne vise langsiktige effekter av ny politikk og dekke *både klimatiltak og andre politiske tiltak* som påvirker sektoren. Vi har vanskeligheter med å se hvorfor dette er nødvendig, i lys av at det er addisjonelle tiltak *rettet mot å nå klimamålene og tilpasse seg klimaendringene* som er tema for landenes NDCer. Vi går ut fra at de fleste andre utslippsreduksjoner som rapporteres mot Norges klimamål kommer som resultat av politikk med *klimaformål*. Vi støtter ikke en slik bred tolkning av begrepet addisjonalitet. Vi mener det ligger i begrepet addisjonalitet at rapporteringen må fokusere på tiltak som er direkte rettet mot og har målbar effekt på klimamålene.

Dersom utslipp som resulterer av ny politikk som ikke nødvendigvis har klimaformål (for eksempel hyttebygging og veibygging) allikevel skal telle med, må opptak som ikke nødvendigvis har klimaformål også telle med. Det har eksistert en rekke virkemidler etter 1990 innenfor skogbruket for å stimulere til planting og skjøtselstiltak i skog, samt til skogplanteforedling. Selv om hensikten med disse virkemidlene ikke primært har vært klima, har de åpenbart hatt en betydelig effekt for opptak av CO₂ i sektoren, og må i tilfelle regnes med.

NORSKOG mener ellers at referanseåret bør være 1990, som for måloppnåelsen generelt. Dette gir kontinuitet og sammenlignbarhet med tidligere mål og forpliktelser, og reflekterer en bredt akseptert baseline for klimamål.

Til slutt viser vi til vårt primære standpunkt når det gjelder norske klimamål, som er at Norge bør melde inn et separat og tallfestet tilleggsmål for økte opptak av CO₂ og innlagring i langlevde treprodukter med tidshorisont mot år 2100.

Vennlig hilsen,

Anne Gjerlaugsen Delphin
Næringspolitisk rådgiver
NORSKOG
(sign.)